

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 ft 25 kr., fél évre 2 ft 50 kr., egész évre 3 ft.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tízed 306 sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hova a köziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréskelt árjegyzék szerint számít fel.

Vidéki városok ügye.

Vidéki városaink fejlődése ország-szerte roppant nehézségekbe ütközik. A maguk erejéből a városok nem is képesek legyőzni ezeket a nehézségeket és nincs az országban tényező, mely e részben segítségükre sietne.

Az általános művelődés terjedése mellett a vidéki városok intellektuális ereje is növekszik és ez az erő nincsen kellő arányban az anyagi képességekkel, amelyek aránylagosan nem fokozódnak.

Az intellektuális erők pedig érvényesülni akarnak. A vidéki városok polgársága vágyódik a haladás után. Az erre irányuló egészséges és becsületos törekvések szinte lázba hozzák vidéken az embereket és keresik, kutatják az eszközöket és módokat, melyek mellett az előhaladásra irányzott törekvéseiket valóságra változtatnák fel.

Ha meggondoljuk, hogy a haladásra irányzott nemes ambícióval összehozott értelmi erőnek milyen óriási tömegei dolgoznak, fáradoznak ország-szerte a lokális érdekek előmozdításán és a tervezeténél többre nem igen vihetik, sőt legtöbbször az ábrándozásnál kénytelenek megállni: bizony fájdalmas érzést kelt ez bennünk és őszinte részvéttel kell nézünk a vidéki városok arra a versengésére, melyet gyakran szinte komikussá tesznek egyes kicsinyes célok.

Egész sora a vidéki városoknak tőri magát — például — rendszerint egy-egy szerény állami intézményt, melyet végre is közülük csak egy nyerhet el. A többi aztán a csalódás keserű érzésével telik el, vagy irigyen néz a szerencsés vetélytársra, mert reménye nem teljesült, aminek megvalósulásától pedig még is csak előhaladásának és felvirágzásának némi lendületét várta.

És ország-szerte tapasztalható ez a versengés, észlelhető, mennyire elhanyagolják az országos ügyek intézői a vidéki városok ügyeit. De másrésztől aztán észlelhető az is, hogy az a versengés bizonyos közéleti erkölcsstelenséggel jár, melynek miazmái mind szélesebb gyűrűkben terjednek.

Az a tény, hogy nagyon kevés állami intézmény áldása jut ki a vidéki városoknak, megteremtette a kényszerű versengést, ez pedig megteremtí az, hogy a sorompóba lépő városok innen is túlnán is hatalmas protektorokat kénytelenek keresni,

azok kegyét, jóindulatát megnyerni, hogy némi sikerrel is biztasson versengésük. Természetes következménye pedig ennek az, hogy ily módon elvesz az önértet a városok polgári eleméből; — a tudat, hogy a maguk erejében hiába bizakodnak, de kénytelenek mindenben és mindenhez, ami előrehaladásukat szolgálja, kegyes pártfogókhoz folyamodni, protekciót hajhászni, kiüli belőlük az önállóságot, vagy — ha ezt többre becsülik — tévénségre kárhóztatja őket, hogy intellektuális erejük elernyedjen, lomhaságra temetkezzenek.

A legtöbb vidéki városunk szinte megdöbbenő elmaradottságának főképen ez az oka. És következik ebből olyan állapot, melyhez fogható a nyugateurópai államok egyikében sem észlelhető: az, hogy Magyarországnak nincsenek hatalmas vidéki középpontjai, amelyekben a nemzeti élet akár társadalmi tevékenység, művelődési mozgalom, akár ipari vagy kereskedelmi munkálkodás dolgában lendületesen megnyilatkoznék. A vármegyék székvárosai maguk is, alig egy-egy megyében középpontjai azon vidék szellemi vagy kereskedelmi, gazdasági, ipari életének.

Minden Budapesten, az ország fővárosában központosul; minden oda tolikodik, mert csak ott van élet, — a nemzeti organizmus többi részében pedig csak szegényes küzködés, kicsinyes törekvések mellett való lármás kapkodás, az erők és képességek igazi érvényesülésének minden lehetősége nélkül.

Az, hogy az ország fővárosa rohamosan fejlődik és hatalmas arányokban egyre terjeszkedik, hogy az ország fővárosa immár a nemzeti intézmények egész sokaságával büszkélkedhetik: kétségtelenül mindannyiunkat megörvendezettő jelenség. De az már kevésbé vagy éppen nem örvendetes, hogy a főváros felszívja magába a nemzeti organizmus minden vércseppjét ahelyett, hogy — mint az ország szíve — kiirastaná ez organizmusba a szellemi és anyagi haladás melegét.

Innenonnan oda jutunk ez úton, hogy míg a vidéki nagyobb központok elvesztik vonzóerejüket még legközelebbi környezetükre is, — a főváros egészséges fejlődési processzusát is megakadályozza ez a roppant teher, mely az ország minden részéből feléje tolikodó tömegek sokaságában reá nehezedik. Nap-napra nagyobb Budapesten a drágaság és mert

nap-napra növekszik benne az egymással versengő erők özöne, természetesen óriási mértékben növekszik a munka-erők fölöslege is, amivel együtt jár a munkaerők becsének hanyatlása és a megélhetés egyre fokozódó nehézsége.

Nyilvánvaló, hogy ez beteges állapot. És e mellett azt látjuk, hogy a legilletékesebb tényezők ezzel a bajjal, mely közgazdasági romlással és a legnagyobb szociális veszedelmekkel fenyeget, teljességgel alig törődnek.

Arról kellene gondoskodni, hogy az országban minél életteljesebb, minél erősebb vidéki középpontok keletkezzenek. De e végből nem történik semmi, sőt — mintha mesterségesen is mindenképen megakadályozni akarnák a vidéki nagy városok természetes és egészséges fejlődési processzusát, hogy így mintegy rászorítsák őket hatalmas protekció keresésére, ami pedig mindég bizonyos elerköcselenedést feltételez.

Pedig nem is volna oly föltöttebb nehéz, segíteni a mutatkozó bajon, mely fenyegető veszedelmet rejteget.

Nagyobb állami intézmények decentralizálásával teremthető volna könnyű szerrel néhány nagyobb vidéki középpontja a szellemi és anyagi nemzeti életnek, míg p. a vármegyei székvárosok közt — azok fellendítésére — arányosan volnának — viszonyaikhoz képest megoszthatók a kisebb állami intézmények.

Ily irányú mozgalmat, ez igazak kiküzdését célzó együttes akciót kellene indítani a vidéki városok összességének. Ennek bizony nemzetgazdasági szempontból is több haszna lenne, mint a politikai felirat gyártásoknak.

A posta-mizériák ellen. Csongrád-vármegye közigazgatási bizottsága, az e hóban tartott rendes üléséből fölterjesztéssel élt a kereskedelemügyi miniszterhez és a postaigazgatósághoz, a szentesi postaszállítátsátnál előforduló mizériák megszüntetése tárgyában.

Vasúti összeköttetésünk minden irányba elég jó, naponta 12 vonatérkezés van Szentesen s ennek dacára alig kerül még egy város, melynek olyan rendetlen legyen a postaközeledése, mint Szentester, ami persze, nem az itteni vasúti vagy postaszemélyzet, hanem a ferde rendszer hibája.

E postaközeledési mizériák elenyésztetése céljából most ismét történt egy lépés. A szentesi kir. postahivatal derék főnöke tett előterjesztést a postaigazgatóságának és ha ezt az előterjesztést elfogadják: lényeges

járvását várhatjuk tőle postaközlekedés-sűnknek.

A budapesti hirlap és levélpóstat ugyanis, a tenyő-szentesi vasútmenetek lassúságára és a Szentesre érkezés idejének megbízhatlanságára való tekintettel, már hónapok óta Félegyháza-Csongrád felé irányítják és a hirlapcsomagokat Csongrádról kapjuk.

Az ott levő gyakorlat az, hogy a mozgóposta Félegyházán közös zsákban adja le a szentesi és csongrádi hirlap és levélkötegeket, azokat a Csongrádra délután félkettőtörök érkezésvonatról tehát előbb még beviszik a csongrádi postahivatara, ott a szentesi részt külön választják, külön zsákolják és csak ennek megtörténtével indítják Szentesre a szekérpostát.

A postafőnök felterjesztésének elfogadásával ez a huzavona teljesen megszűnnék.

Ő ugyanis azt javasolja, hogy a csongrádi postahivatal délután 1 órakor indítsa utána a szentesi és a szekérpostát a vasúttállomáshoz. A budapesti mozgóposta külön zsákba csomagolva adja le Félegyházán a vicinális vasútnak a szentesi és külön zsákban a csongrádi hirlap és levélkötegeket. A szentesi zsákokat aztán, közvetlenül a csongrádi vasúttállomáson, az oda fél kettőtörök érkezésvonattól vegye át a kint váró szentesi szekérpostára és a pályaudvarból, a csongrádi postahivatal újabb érintése nélkül, közvetlenül és azonnal Szentesre induljon.

Ily-módon — a kompjárast is beleszámítva, rendszerint itt volna délután 3 órakor, vagyis a Budapest felől érkező hirlapokat és leveleket teljes másfél órával kapnánk meg előbb Szentesen, mint ma — a legkedvezőbb esetben is megkapjuk.

Ez az ajánlott mód olyan egyszerű és gyakorlatilag olyan könnyen is viheto ki, hogy a postafőnök felterjesztésének elfogadása előtt a posta-igazgatóság — ha egy kis jóakarát van benne, — el sem is zárkozhat.

A magunk részéről felhívjuk erre az illetékesek figyelmét, hogy ezt az egészséges és gyakorlati kivitelre egyszerű eszmét megvalósítani részükről is igyekezzenek.

Városi közgyűlés.

(Február 15.)

Megbocsássa nekünk az a szépséges virágszál, akit a Kátai Pál János uram ő kegyelme háza kertjéből tűzött a kebelére a f. hó 14-én A r a d i Szilveszter polgartárs, — de az igazság okán kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy az ő lakodalmi alkalmatossága, vagy inkább az abból kerekedett borközi állapot sajnálatos botrányok színhelyévé súlyosztotta le Szentes város f. hó 13-iki közgyűlést.

Reggelig tartott a vidám lakzi és jóforman onnan lepegették ki a városi közgyűlésbe: az örömapa, a násznapok és a nászvendégek között volt városi képviselőkuindannyian.

Borgözös, pálinka-illatos levegővel telt meg a gyűlésterem és részeg emberek szeretlen duhajkodásává álljassult le, S i m a F e r e n c jóvótábol a közgyűlési tanácskozás anynyira, hogy éppen csak birokra nem mentek egymás közt az emberek és korcsmai verekedéseket rögtönözve, a földön nem henteregettek, — ami egyébként csak annak köszönhető, merthogy a képviselőtestület összes józan elemei az irás azon szavaival tartottak, melyek szerint — a részeg ember elől még az úristen is kitér — és . . . a szó szoros

értelmében helyi vagy politikai pártállásra való tekintet nélkül ott hagyták megannyian a részeg duhajákat, kik tajtékzó ajakkal, kikelve önmagukból tobzódtak ott féktelen dühükben, egészen az ördjörgőségig.

Hogy miként esett ez a szégyenletes, botrányos duhajkodás: következő közgyűlési tudósításunk híven elmondja.

Elnök: M a g y a r József h. polgármester a közgyűlést megnyitván, — mint-hogy — szokás ellenére — semmi interpelláció nem történt, bejelenti, hogy A r a d i Kálmán főkapitány hosszabb szabadságolása érdekében, N a g y József adóügyi tanácsnok pedig, hogy önmaga ellen tegyemi vizsgálót kérjen, sürgős beadványt intéztek a képviselőtestülethez, miket a tárgysorozatban pótlóan fognak tárgyalni; továbbá, hogy K ü r t i Sándor, a képviselőlet volt tagja meghalt.

A polgármesteri előterjesztés elfogadásával, a közgyűlés — volt tagja elhunytá föltt érzett részvétnének jegyzőkönyvével ad kifejezést, — egyidejűleg S z e d e r János indítványára oda utasítván a városi tanácsot, hogy a képviselők és városi tisztviselők elhalalozási eseteire nézve tegyen javaslatot, mily formában jusson a város kegyelete különleg is kifejezésre?

Ezzel eljutottak a napirendhez. Számot adtak arról, hogy a gimnaziumot állami kezelésbe, leltár mellett átadták és a gimnáziumi bizottság — rea nézve elérkezvén az időnek az ő teljességé — megbízatásától visszalép.

Az átadás ügyéből önként folyt azonban egy másik ügy.

Ifj. B a r t h a János néhai való polgartársunk nagylelkűségéből van egy 1000 frtos alapítványunk, melynek évi kamatai, míg Szentes városi a főgimnázium, — ezen iskola fenntartására, azontúl azonban valamely más kulturális célra fordítandók. El kellett hát határozni: mi történjék most már ezzel az 50 frt évi kamattal?

S z e d e r János, aki már a vármegyei közigazg. bizottságban sikeresen szólt fel egy Szentesen felállítandó földműves-iskola érdekében, — az 1000 frtot, illetve ennek kamatját, egy talpraesett beszéd kapcsán e célra indítványozza fordítani. S i m a F e r e n c ellenben azt akarja, hogy az 1000 frt kamatja a polgári leányiskola javára fordítsassék, melyet ma is a város tart fenn.

F e k e t e Márton elvben Szedert indítványa felé hajlik szépen megokolt beszédben, melynek során arra utal, hogy egy gazdasági iskola felállítása sok áldozatot követelne, ellenben célszerűbbnek látszik, a felszabadult 1000 frtos alapítvány kamatait tőkésíteni és majdan ama nagy, 50000 frtos alapítványhoz csatolni, melyet ugyancsak ifj. B a r t h a János egyenesen ily gazdasági iskola létesítésére tett.

Bálint József a S z e d e r indítványa mellett szólalt fel, amiért azonban kevéves komája K á t a i Pál János menten lehurrogja, mert egy az Ú r és S i m a F e r e n c a prófétája. Neki hát csak az kell, a mit az ő prófétája parancsol.

S i m a aztan parancsolt is. Kibővíté az indítványát, hogy az 1000 frt évi kamatja a polg. leányiskolában a kézi munkában legjelesebbek jutalmazására fordíttassék.

A kérdésben — ily ellentétes nézetek mellett szavazással kellett dönteni. Ez felállással történt és az eredményről a h. főjegyző beszámolt eképen: 45-en szavaztak S z e d e r János és F e k e t e Márton indítványának elfogadása mellett, 40-en pedig a S i m a F e r e n c indítványa mellett. Így az előbbi indítvány 5 többséggel mutatkozott elfogadottnak.

S i m á t hát l e s z a v a z t á k ! Ez szeretlen dühre ingerelte a borgözös fejt, lakodalmias hangulatú prófétát. Felfordult, hogy ő ezt nem tűri, az összszámlálás nem volt jó, mert ő is megolvasta a szavazókat és tudja, hogy itt csak ő lehet többségben. Követelte az elnököt, hogy új szavazást, még pedig ezúttal névszerintit rendeljen el.

Mire kellett ez? — Meg akarta tudni, kik fordultak el tőle a volt híveik közül, mert az bizonyosnak tetszett, hogy csak így bukhatickel.

Az elnök habozott: mitevő legyen? A törvény azt rendeli, hogy ő a megjelölt szavazás alapján mondja ki, az összszámlálás konstatait többség akaratához képest a határozatot, — másfelől egy — vadul tomboló egyének által felzaklatott tömeg követeli ennek az ellenkezőjét, az új szavazást.

Leírhatatlanul hitvány korcsmai dulajelenet következett erre, amelyre nem a »Szentesi Lap« f. évi 21-ik számának vezércikke, nem is a közgyűlési tudósítása, de az az új d o n s a g a v e n é m i m a g y a r t a z ó v i l a g o t, hogy az A r a d i Szilveszter lakodalmán, a z n a p é j j e l, v i l á g o s r e g g e l i g j ó l m u l a t t a k S i m a F e r e n c és a n é p á m í t ó t á r s a i.

K á t a i Pál János olyan durva sértésekkel támadt az elnök ellen, hogy Filó Tihamér dr. a maga kezdeményezéséből akart ellene széksértési bíróságot indítványozni, ha sértéseit vissza nem vonja. De ekkor előált S i m a F e r e n c, hogy ő mindazt az otrombaságot magáévá teszi, amit K á t a i mondott, felhívja hát az ügyészt, hogy ő ellene indítványozzon széksértési keresetet.

És az ügyész . . . s z é g y e n s z e m r e m e g h á t r á l t é s z e z z e l i g e n i s l á t t u k a p é l d a a d á s t, m i t v á r h a t u n k t ő l e a z a l t a l a í g é r t p a r t a t l a n s á g d o l g á b a n, h a m a p o l g a r m e s t e r n e k v a l á s z t j a k.

C i e a t r i c i s Lajos dr. hajlandónak mutatkozott még a S i m a javaslatának elfogadására is, ha hogy az új, névszerinti szavazásnál kizárólag az első ízben leszavazottak vesznek részt, kiknek lelkiismeretéhez apellált, hogy kötelességüknek tartssák ezúttal is úgy szavazni, mint azt első ízben tették.

F e k e t e Márton az új szavazás képtelenségére mutat rá, mire S i m a, csakhogy leszavazottak ne l á s s á k, már hajlandó volt F e k e t e és S z e d e r indítványához csatlakozni, a magáét visszavonni.

De ekkor felugrott K á t a i Pál János, hogy ő ezt nem tűri és h a S i m a v i s s z a l é p, ő teszi magáévá az indítványát.

Az elnöki csemettyű közben sikongott, a lakodalmias városlátók és az általuk kedélyükben felizagott pártfeleik össze-vissza ordítottak és csapszékké sülyedt le a közgyűlési terem, mikor F e k e t e Márton és C i e a t r i c i s felszóltattak, hogy ilyen körülmények közt lehetetlen lévén a nyugodt tanácskozás, a józanabbak térjenek ki a részegek elől és távozzanak.

Ez meg is történt. Mintegy 35-en, p á r t k ü l ö n b s é g n é l k ü l o t t h a g y t á k a g y ú l é s t e r m e t, e l m e n t e k. M a g y a r József 10 percre felfüggesztette a gyűlést, hogy a kedélyek lecsillapodjanak, — aztán levették az 50 frtos ügyet a napirendről, hogy benne máskor határozzanak.

Tudomásul vették ezután a jótékony nőegylet kisedővójának letári átvételét azal, hogy a 4000 frt vételár 4 év alatt, a költségvetés előre nem látható kiadásai címén lesz elszámolandó.

Az országos vásárok napjának pontos meghatározása ügyében elfogadták a költségvetési javaslatot.

A vásárugy kinyitásához V e c s e r i Lajos portáját alkudták ki megvételre. Hogy a tervezett kinyitás legközelebbesen e telek megvételével történne, N o v o b á c z k y Győző gazdasági tanácsnok egészen alaposan megmagyarázta. De Bálint József dragálja a telket és 3000 frtnál többet nem hajlandó érte adni, míg S a r k a d i N a g y F e r e n c általán ellené van a vételnek és a Téli-féle telket ajánlja megvételre. A többség megvenni határozta V e c s e r i Lajos telkét, ha 3000 frtért adja.

A Nótári örökösök házneladási ajánlatának tárgyalására új határidőül március 22-ét tűzték ki.

C z a k ó István városgazdát, a kértére felmentették a közzvilágítás felügyelése alól s elhatározták, hogy 200 frtot fizet a város

a világitási felügyelőnek, amely díszes tisztre városi képviselő is pályázhat.

A város szentesi pénztézeti váltóit, a hozott határozat szerint továbbra is a minenkori polgármester írja alá mint elfogadót.

Tudomásul vették, hogy a várm. közgazg. bizottság feloldatta a Sima által grúndolt részvénytársulatok adóhátralékának lefizetésére haladéktól adó közgyűlési határozatot és ebből kifolyólag Csúcs Lajost és Szőke Istvánt hasonló kérelmükkel elutasították.

Az iparostanonciskolához Krisztinán István főgimn. tanárt rajzitanitónak egyhangúlag megválasztották.

Azán felolvasták Nagy József beadványát, melyben önmaga ellen a fegyelmi vizsgálatot megindítani kéri.

Ezt a kérését teljesítették és a számonkérő székelt utasították, hogy az adóhivatal működéséről tüzések jelentést tegyen.

De persze, ez nem történt így szárazon. Sima Ferenc hozzászólt, — mint erre legilletékesebb és legelfogulatlanabb a kérdéshez.

A város közgyűlési terméblől szállt perbe az öt oly kegyetlenül ledorongolt belügyminiszterrel és felolvastott egy adóhátralékos listát annak a bizonyítására, hogy bizony Nagy József fölöttébb kíméletes volt a pákucikhoz, azok az adóhátralékosok, neki és elvtársainak pedig egy krajcár adóhátralékuk sincsen.

Hát biz népbolondító úr ő fensége ezenközben nagyokat hazudott, hogy a közgyűlést félrevezesse. De még az általa felolvasott listán levők összes — általa kitüntetett adóhátraléka — így se üti meg azt az összeget, amellyel az ő szédelőg vállalatai egymaguk adóhátralékban valának.

Végül a közgyűlés még megadta Aradi Kálmán főkapitánynak az általa kért hosszabb szabadságot és ezzel, valamivel délután 1 óra után szerencsésen bezárult.

Ujdonságok.

Szentes, 1897. február 18.

— **Személyi hir.** Vadnay Andor dr. főispán, aki közvetlenül a megyegyűlés után Budapestre utazott, — onnan, mint értesülünk, a mai nap folyamán rövid tartózkodásra hazaérkez Szentesre.

— **Tisztújítósági gyűlés.** Szentes város képviselő testülete ma délelőtt 9 órakor tisztújítósági közgyűlést tart, Csató Zsigmond dr. alispán elnölete alatt, a tül a kurcai tanácskozásteremben, a polgármesteri és az iparügyi tanácsnoki állásnak választás útján leendő betöltése céljából. A választás előkészületei semmiképen se vertek nagyobb hullámokat. Nem tapasztalni legalább semmi részben se valami élénkebb érdeklődést azok kimenetele iránt.

— **Felfüggesztett városi tanácsnok.** Hirt adunk már róla lapunk előző számában, hogy a belügyminiszter beváltotta a törvényhozában tett ígérését és vármegyénk közigazgatási bizottságát a szentesi adókezelő apparátus ellen a fegyelmi eljárás megindítására, egyidejűleg Nagy József tanácsnoknak hivatalos állásától való felfüggesztésére utasította. A miniszter e rendeletének végrehajtásában Vadnay Andor dr. főispán, mint a közigazgatási bizottság elnöke, — miután e bizottság a f. hóban gyűlést már nem tart — tényleg felfüggesztette Nagy József tanácsnokot a hivatalos állásától, mely főispáni rendelet, végrehajtás végett a f. hó 15-én le is küldetett Szentes városához, hol a felfüggesztést nyomban foganatosították. Az adóügyi tanácsnokságnak ezek szerint he-

lyettesítéssel való időleges betöltése vált szükségessé, amit — ezen állás fontos teendőinek és nagyfokú felelősségének tudatában — jó lesz mielőbb megcselekedni.

— **Országgyűlési képviselőválasztás.** Szentes város központi választmánya, tegnap tartott ülésében az új országgyűlési képviselőválasztás idejéig március 7-én, vasárnapra tűzte ki. Választási elnöknek pedig Filó Tihamér drt., küldöttségi elnöknek Pintér Gyulát választotta meg. Az első és második tized a ref. egyház közp. iskolája tanácstermében, a 3-ik, 4-ik tized pedig a birtoknyilvántartó hivatalban szavaz. A közp. választmány ülésén volt botrányos jelenetéről máskor.

— **A kaszinó bálja.** Még egyszer vissza kell térnünk a kaszinó f. hó 13-ki fényes táncvigalmára, hogy közöljük annak a rendkívül díszes hölgykoszorúnak a névsorát, mely ezt a mulatságot egyikévé avatta kedvességével, de szépségével is, a legsikerültebbeknek. A négyeseket e bálban 40 pár táncolta és a kitünő mulatságban résztvettek: A szsonyok: özv. Batik Sándorné, Bugyi Antalné, Dr. Cicatricis Lajosné, Csúcs Antalné, Dozsa Elekne, özv. Eszes Mihályné (Szarvas), Fekete Martonné, Hilibi Gal Sándorné, özv. Grabarics Ivánné, Jakó Mihályné, Dr. Kecskeméti Lajosné (Kecskemét), özv. Koller Andorné, Kurcz Janosné (K.-sz.-Márton), Kiss Antalné (K.-sz.-Márton), Dr. Matéffy Ferenczné, Mojszik Lajosné, Moletz Lajosné, D. Mészáros Ferenczné, Nagy Ferenczné, Ónodi Gézané, Dr. Pollacsek Albertné, Dr. Pallay Zoltánné, Radimeczky Kálmánné, Reisz Józsefné, Tárossy Imréné, Sulcz Károlyné, özv. Toncs Gusztávné, Dr. Tasnady Antalné, Valentin Gáborné, ifj. Várady Lajosné, ifj. Zsoldos Ferenczné, Zsoldos Ferenczné; Lányok: Ániszfeld Helén (Vásárhely), Batik Juliska, Csúcs Terike, Dózsa Mariska, Eszes Ilonka (Szarvas), Fazekas Ilonka (K. sz.-Márton), Hanto Georgina (Kecskemét), Jakó Etelka, Kiss Irén (K.-sz.-Márton), Kurcz Nelli (Kunszent-Márton), Leszich nővérek (Oroszáza), br. Maasburg Margitka, D. Mészáros Mariska, Nyíry Vilma (Kecskemét), Ónodi Ilonka, Radimeczky Ilonka, Sárdy Ida, Sulcz Jolanka, Toncs Berta, Valentin Vilma, Ziguri Giza, Zuckermann Ilonka, Zsoldos Berta.

— **Nem lesz megyei mérnökságunk.** Ismeretes bőven az a hazuvona, ami a kereskedelemügyi minisztérium és vármegyénk közt már évek óta folyik a fölött, hogy a Szegeuden levő úgynevezett csongrádmegyeyi államépítési hivatal semmiképen sem felel meg teljesen a vármegyeyi műszaki adminisztráció sokszerű teendőinek és azt e szerint a miniszter vagy helyezze át ezt a hivaltat, vagy annak legalább egy kirendeltségét Szentesre, vagy engedje, hogy a vármegye, a saját terhére egy megyeyi mérnöki állást szervezzen. A vármegyeyi törvényhatósági bizottság ebben a reánk fölöttébb fontos kérdésben teljesen kimerítette a felirási jogát és legutóbb ismét ily szellemben élt felterjesztéssel a miniszterhez, jelezve, hogy — ha jogos és méltányos kérelme nem teljesül, kénytelen lesz, törvényes jogával élve, — az úgynevezett járás-mérnöki intézményt létesíteni. A miniszter azonban hajthatatlan. Nem enged egy jöttát se, sőt megsemmisíti azt a megyeyi határozatot is, mely a járásmérnökség szervezését célozza. Nem akarják, hogy Csongrádvármegyeynek külön mérnöksége legyen és a törvényhatósági autonómia legnagyobb dicsőségére, hát nem is lesz akkor megyeyi mérnökség.

— **Hangverseny.** Nem annyira valami mód felett fényes anyagi, mint inkább jó erkölcsi siker kísérte a szentesi ev. ref. egyházi vegyes kar tegnap esti hangversenyvállalkozását, melynek során jeles régi magyar dalokat adtak elő, továbbá szavaltak,

monológizáltak és felolvastak. A közönség, mely a vegyes kar precíz énekében sokat gyönyörködött és a közreműködőket lelkesen tapsolta, nem töltötte meg a tágas termet, de élvezetet talált a közreműködők ügyeskedésében. A hangversenyt tánc követte, program szerint. De ami mar programon kívül cseti, az a táncmulatság fesz-telen, derős kedélyű lefolyása volt, mely a vigadózókat hajnalpirkadásig együtt tartotta.

— **Megálmodta, hogy gazember.** Egyszerű béréslegényben ritka furfangú szédelőg került tegnap a csendőrség forgára. Az érdekes eset ez:

Lada Imre, béréslegény Tanczik Józsefnél, egyik szentesi pénztézethez azzal állított be, hogy Bokor Ferenc, a birtokocskájára akarna vagy 600 frt kölcsönt felvenni. A pénztézett utána jart a dolognak a telekkönyvnl, hol megtudták, hogy a Bokor Ferenc birtokocskáját egy más pénztézett javára 350 frt terhelt s aztán tudatták Ladával, az alBokorra, hogy megkapja a kért 600 frtot, melyből azonban ki kell fizetnie a másik intézetet, töröltetni a bekebelezést és új betáblázásra engedélyt adnia.

Lada Imre ebbe könnyű szerrel belegyezzett és az ügylet lebonnyolításával zsebre vágván a fermaradt 210 frtot, abból a Besétele felsőpárti korcsmában még ugyanaz este elismulatott csekélyke 60 frtocsak.

Azán hogy pénzre tett szert, felgondolta, hogy nem jó ez embernek egyedül lennie, — leházasodott.

Ez eddig rendin lett volna. De ezután következett be a drámai bonyodalom. Az igazi Bokor Ferenc, akinél pár év előtt Lada szellérként lakott és akkor ismerte ki a körülményeit, — a napokban jelentkezett a pénztézettétnél, hogy kifizetnie a tartozását, mert ki akarná tisztázni a birtokocskát a képelebelezés alól.

Képzeltető az álméködése, mikor ott tudtára adták neki, hogy — hiszen ki van már egyenlítő az az adósság, sőt a pénztézett törlési engedélyt is adott már egy másik pénztézett nagyobb követelése javára. Bokor a csendőrséghez fordult feljelentéssel, az aztán nyomról-nyomra Lada Imréhez jutott el és a szélhámos bérest tegnap le is tartóztatták.

Érdekes, hogy megkérdezte: miért adta ki magát Bokor Ferencnek, a furfangos gazember ügyesen játszta az együgyűt, azt felelvé, hogy ő bizony előzően Bokor Ferencnek álmodta magát és ezt az álmát el is hitte.

— **Bálak.** Az önálló csizmadia iparosok táncvigalma, az elszegényedett iparosok segély-alapja javára, ma este lesz az ipartézeti haz termében. Az ingyen bor kiszolgálásával járó mulatság igen sikerültnék és látogatottnak ígérkezik. — A kereskedő ifjak f. hó 20-iki táncmultságára, — melyet a Kassaszálló termeiben rendeznek — nagyban folynak az előkészületek és a rendezőség ugyancsak szorgoskodik a bál sikere érdekében. A kereskedő ifjak egyetlenek rendez farsangi vigalmi különben évente a leglátogatottabbak s e részben a szombati bál se fog kivétel képezni.

— **Pinceomlás.** Héjja Mihály házában a tegnapi napon beomlott a pince. Szerencsére épp akkor sem a pinceben nem volt senki, sem a pinceboltozat fölött senki nem tartózkodott. Így aztán életveszedelem nem esett a pinceomlással.

— **Talált tajtékpipa.** A rendőrségnél egy tajtékpipa van letétben, melyet egy becsületes megtaláló vitt be. A magát igazolni tudó jogos tulajdonos, a pipát ugyanott átveheti.

